TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

BEKLEME VE ANLAM ARAYIŞI ÜZERİNE

Yazan: **Hasan Apaydın** - 17 Nisan 2024

HASAN APAYDIN-İLAHİYATÇI-OSMANLICA BİLİM UZMANI

Her şeyin bir başka şeyi beklediği bir dünyada biz neyi bekliyoruz hiç düşündünüz mü? Kendi kendinize anlam arayışı ile ilgili sorular sordunuz mu?. Hayat nedir, biz kimiz, nereden geldik, nereye gidiyoruz, bu dünyaya ne için geldik, bu dünyaya biz mi geldik yoksa gönderildik mi? Gibi soruları çoğaltmak mümkün. Arayan insan bunların cevabını bulabilir ama nebatat ve hayvanat gibi yaşam biçimini seçenlere bu sorular anlamsız ve gereksizdir. Akıp giden zaman içinde insana verilen ömür çok kısa bir süredir. Aynen şehirle arası yaptığımız bir yolculukta verdiğimiz mola süresi kadardır hayatımız. Evrenin yaşı milyarlarca yıl olduğu bir ortamda bize verilen ömür çok çok bir zaman dilimidir. Esas sorulması gereken soru budur. Bizler bu dünyaya çok kısa süreliğine niçin gönderildik. Şunu unutmayın biz gelmedik bu dünyaya gönderildik. Acaba görevimiz nedir? Bu soruların cevabını verebilenler hayat imtihanını kazanabilirler. Bu soruları hiç düşünmeyenler ve cevap veremeyenler için durum vahim demektir. Felsefe ile meşgul olanlar da bu soruları sormuşlar ama çok zaman doğru cevabı verememişler ve imtihanı kaybetmişlerdir. Bu dünyaya kısacık bir ömürle ALLAH'IN eşsiz sanat ve kudret eserlerini görmek ve ona şahitlik etme bilinciyle geldiğini düşünüp ve görevlerini yapanlar ise imtihanı kazananlar olacaklardır. Şunu unutmayalım ki dünyaya sahip olmak için değil, şahit olmak için gönderildik. Dünyaya sahip olmaya çalışan çok insanlar olmuş ama bunu hiç kimse başaramamıştır.

Etrafımıza arayış nazarıyla baktığımızda her şeyin beklediğini görürüz. Gece gündüzü, gündüz ise geceyi bekler. Akşam sabahı, sabah ise akşamı bekler. Kışlar baharı, bahar ise kışı bekler. Sevenler kavuşmayı, kavuşanlar mutlu olmayı bekler. Çocuklar büyümeyi,

büyüyenler ise yaşlanmayı bekler. Günler ayları, aylar ise yılları bekler. Tohum toprağı, toprak ise yağmuru bekler. Bayrak rüzgârı, rüzgâr ise bulutu bekler. Hancı yolcuyu, yolcu ise seferi bekler. Çiçek meyveyi, meyve ise olgunlaşmayı bekler. Gül bülbülü, bülbül ise zamanı bekler. Şafak doğuşu, doğuş ise zevali bekler. Ay geceyi, gece ise güneşi bekler. Sebepler sonuçları, sonuçlar ise yeni oluşumları bekler. Buğdaylar ekmek olmayı, ekmekler ise yenmeyi bekler. İnsan kaderini, kaderi de insanı bekler. Ayçiçeği güneşi, güneş ise doğmayı bekler. Doğanlar ölmeyi, ölenler ise yeniden dirilmeyi bekler. Mecnunlar Leylayı, Leylalar ise Mecnunları bekler. Anne karnındakiler doğmayı, doğanlar ölmeyi, ölenler yeniden dirilmeyi, yeniden dirilenler ise ebedi hayatı bekler. Kısacası her şey ‵′vakti merhununu′′ bekler. Yaptığımız işler ise bu bekleme esnasında bir oyalanmadan ibarettir. Hayata ve olaylara bir de bu açıdan bakmaya değmez mi ne dersiniz?

Yorum Ekle

Hasan Apaydın